

Juldagens mässa 2023

I dagens evangelium får vi en glimt av Guds inre mysterium: Treenigheten. Vi kan aldrig förstå fullheten och rikedomerna i denna Guds egen verklighet. Men när Sonen blir människa för vår skull, lättar han på förlåten, så att vi kan få ljus och insikt. Jesus har kommit till oss för att uppenbara sin Faders gränslösa kärlek till oss och till hela den värld som han har skapat. Den djupa och oupplösliga gemenskapen mellan Fadern och Sonen i Andens enhet måste få strömma ut, välsigna oss och ta oss alla i besittning. Det är det som är kyrkans innersta mysterium. Kyrkan får återspegla och förmedla Treenighetens inre verklighet till oss. Gång på gång får hon välsigna oss i den treenige Gudens namn. Genom vårt dop är vi alla delaktiga av detta oerhörda. Vi blir ett Andens tempel, där den treenige Guden ständigt lever och verkar.

Vårt liv går ut på att bli mer och mer uppfyllda av detta Guds liv och förvandlas av denna nåd. ”Nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud, Den ende Sonen, själv Gud, och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss” (Joh 1:17-18). Gud själv förklarar vem han är när Sonen blir människa i Jesus Kristus och talar till oss med mänskliga ord. Den Osynlige blir synlig. Den Evige går in i tiden. Skaparen blir en del av sin skapelse. Genom inkarnationen får vi insikt om vem Gud är och samtidigt om vem vi själva är och borde bli. Gud blir människa för att vi skall bli gudomliggjorda, så brukade kyrkofäderna sammanfatta det glada budskapet. Jesus har kommit till oss som Frälsare för att befria oss från allt ont som skiljer oss från Gud och från varandra. Vi är skapade till den treenige Gudens avbild, men genom vår synd har denna avbild förvanskats. Därför blir Gud människa för att i ord och gärning visa oss hur vi kan bli honom mer lika. Hela vårt liv som kristna är en frälsningshistoria, där vi steg för steg kan återfinna vår ursprungliga skönhet och gudslighet.

Gud skapade världen och oss människor som något gott och underbart. Hans välsignelse vilade över oss och allt skapat. Han gjorde oss till fria varelser. Kärleken är alltid något som man ger av fri vilja och utan tvång. Men det finns alltid en risk i själva friheten: att man kan välja något annat än kärlek, godhet och sanning. Det är något som vi alla kan bejaka, oavsett vem vi är och vad vi tror på. Hela verkligheten, både i dess skönhet och fasa, återspeglar detta frihetens dilemma. För att visa oss hur vi skall handskas med frihetens gåva blir Gud människa i Jesus Kristus, ”utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen” (Heb 1:3). I Jesus och genom Jesus kan vi återvända till sanningen om oss själva, alltså att vi verkligen är Guds avbild som får leva som hans älskade barn i kärlek, sanning och rättfärdighet. Därför vilar Guds välsignelse över oss. Därför

vill han genom sin nåd tränga in i vårt innersta för att förvandla oss från syndare till helgon.

När jag hör bikt på engelska blir jag alltid så tagen när den biktande brukar säga: ”*Father, bless me because I have sinned*”. Syndaren, alltså var och en av oss, behöver Guds välsignelse för att omvända sig, bekänna sin synd och få förlåtelse. Av egen kraft mäktar ingen att ta detta steg. Men genom Guds välsignelse som alltid vilar över den skapelse som han i kärlek har skapat och ständigt uppehåller kan syndaren få nåd och mod att ta ett avgörande steg på vägen hem till den fulla vänskapen med Gud. Det är kyrkans stora privilegium att få förvalta denna nåd och välsignelse och hjälpa syndaren att hitta omvändelsens och helgelsens väg.

”Bris ut i jubel tillsammans, ni Jerusalems ruiner” (Jes 52:9). Profeterna har förberett marken för det stora undret att Gud vill bli människa för att återupprätta den av synden sårade mänskligheten. Jerusalem måste återfå sin skönhet och helighet. Varje människa och mänsklig gemenskap måste hitta tillbaka till sin gudomliga urbild, Treenigheten. Det kan låta lite abstrakt, men det är det som händer när en människa vänder om från sin onda väg och vill efterfölja Jesus på sanningens och kärlekens väg. ”Du som underbart har skapat människan och ännu underbarare har återställt din bild i henne, låt oss få del av hans gudomlig natur, som för vår skull har blivit sann och verklig människa” (dagens kollektbön).

Guds välsignelse vilar över hela vår värld och över varje människa för att frälsning och omvändelse skall bli möjlig. Vi är alla sårade av synden på ett eller annat sätt. Det är alltid lättare att se de andras syndasår. Också det är en tragisk konsekvens av synden. Det är alltid en frestelse att döma de andra strängare än sig själv. Det är bara ett helgon som Teresa av Avila som kan säga om sig själv att hon är världens största synderska. När vi idag gläder oss över Sonens människoblivande är det viktigt att se att det är för min omvändelses skull. Det är jag, var och en av oss, som får ta emot honom som Faderns stora gåva för att vi skall kunna frälsas och förvandlas av honom. Det är Guds välsignelse som vilar över mig, så att jag inser mitt behov av hans nåd och kan ta ett livsavgörande steg och omvända mig.

Om jag inte inser det är julen förgäves. Då återstår bara lite rester av julsinkan och besvikelsen över onödiga julklappar. Men också denna besvikelse kan genom Guds nåd och välsignelse bereda någon för ett djupare möte med Gud och leda till sann omvändelse. Den treenige Guden har kommit oss så oändligt nära idag och då kan undret alltid ske. Om bara en enda människa tar ett aldrig så litet steg på omvändelsens väg så är julen räddad. Gud har inte blivit människa förgäves. Varje människa är skapad för att bli Guds älskade barn i Jesus Kristus. Guds välsignelse fattas oss aldrig. Han är trofast även om vi inte är det. Han kan inte förneka sig själv och sitt treeniga väsen. Vi tror på en Gud som *är* kärlek.